

erfgoedinspectie

Risicoanalyse 2007

Sector Archieven

Erfgoedinspecties / Archieven

Oktober 2006

INHOUDSOPGAVE

	INLEIDING	3
A	TOELICHTING	3
1	Het toezicht	4
2	Context	4
3	Samenstelling van het veld	5
4	Uitgangspunten risicoanalyse en programmering	5
5	Opzet en methodiek risicoanalyse	6
B	RISICOANALYSE 2007	7
6	Risicogebieden	7
7	Departementen	8
8	Overige zorgdragers	8
	BIJLAGEN	11
	Tabel nalevingsgedrag	11
	Risicogebieden 2007-2009	12
	Risicotabel	13

INLEIDING

Selectief of proportioneel toezicht is één van de zes principes voor goed toezicht die het Kabinet heeft geformuleerd¹. Risicomanagement heeft als doel te komen tot selectief toezicht om zo de beschikbare middelen optimaal in te zetten, afgestemd op de hoogste risico's zoals die in het toezichtsdomein worden geïdentificeerd. Bij het principe van selectiviteit wordt ook betrokken de mate waarin risico's geaccepteerd worden, de positie die het toezicht inneemt in een bredere set van checks and balances, en de mate waarin de risico's kunnen worden verkleind als gevolg van het optreden van het toezicht.² Dat vindt zijn neerslag in een inspectieprogramma waarin vorm, inhoud en frequentie van het toezicht kan variëren. De Erfgoedinspectie heeft gekozen om op basis van risicomanagement te werken. Deze risicoanalyse bouwt voort op de opzet die in 2005 is gemaakt. De komende jaren zal de Erfgoedinspectie deze methodiek verder uitwerken.

Bronnen

Sinds 2000 zetten wij bij de archiefwettelijke zorgdragers van de centrale overheid een (digitale) vragenlijst uit. Daarmee winnen we op systematische wijze informatie in over de stand van zaken met betrekking tot de organisatie van het archiefbeheer en de belangrijkste beheersaspecten. Deze vragenlijst hebben we in 2006 eveneens uitgezet.

De uitkomsten van de inspecties die wij het afgelopen jaar hebben uitgevoerd vormen een tweede bron, waarmee wij tevens de kwaliteit van de eigen opgaven van zorgdragers in de jaarlijkse vragenlijst kunnen verifiëren. Een derde bron vormt de uitkomst van thematische onderzoeken, zoals in 2005 naar het beheer van digitale verantwoordingsinformatie. Als vierde bron zullen we de komende jaren zullen we ook het veld en externe deskundigen expliciet in de analyse betrekken.

Deze risicoanalyse is als volgt opgebouwd. Onderdeel A bevat een toelichting. In de paragrafen 1 t/m 3 van de toelichting geven we beknopt een karakteristiek van het toezicht, beschrijven we de context waarbinnen en het veld waarop het toezicht wordt uitgeoefend. Op basis daarvan formuleren we in paragraaf 4 een aantal; uitgangspunten. In paragraaf 5 lichten we de opzet van de risicoanalyse toe.

Onderdeel B bevat de eigenlijke risicoanalyse. In paragraaf 6 beschrijven we de risicogebieden waar we ons op gaan richten en werken die in paragraaf 7 en 8 uit voor de departementen respectievelijk overige zorgdragers.

A TOELICHTING

1 Het toezicht

Object, motief en aard van het toezicht

De sector Archieven is belast met het toezicht op de naleving van de Archiefwetgeving door de organen van de centrale overheid. Object van toezicht is geen erfgoed maar documentaire neerslag van overheidshandelen dat potentieel erfgoed oplevert. De belangen van het erfgoed (openbaarheid op langere

¹ Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, *Minder last, meer effect. Zes principes van goed toezicht. Kaderstellende visie op toezicht 2005*, Den Haag 2005, pag. 35.

² Beraad van Inspecteurs-Generaal, Werkgroep Risicoanalyse, *Leidraad objectgericht risicomanagement door rijkstoezichthouders*, Den Haag 2006, pag. 5.

termijn, cultuurparticipatie) zijn ingebed in een groter geheel, namelijk de informatievoorziening als ondersteunend proces voor het goed functioneren van overheid en democratie. Die belangen zijn verankerd in de Archiefwetgeving. Het toezicht is gericht op het waarborgen van die belangen door toe te zien op de naleving van de archiefwettelijke eisen door de organen van de centrale overheid.

Het toezicht van de sector betreft nalevingstoezicht, waarbij de inspectie een signalerende taak heeft en zelf niet over handhavingsbevoegdheden beschikt. De inspectiecapaciteit van de sector bedraagt ca zes fte.

2 Context

De minister OCW heeft een generale verantwoordelijkheid voor de functies van archieven (bestuurlijk-administratieve functie, openbaarheid en erfgoed) en een specifieke voor wat betreft de zorg van de archiefbescheiden die in een rijksarchiefbewaarplaats berusten. Deze verantwoordelijkheid is vormgegeven in de Archiefwet 1995. Hoewel de Archiefwet één verantwoordelijke minister aanwijst, valt het beleid bij de centrale overheid niet exclusief onder één minister. De minister van Bestuurlijke Vernieuwing en Koninkrijksrelaties is als coördinerend minister van het openbaar bestuur verantwoordelijk voor de informatievoorziening in brede zin.

Daarbij stellen we vast dat er onvoldoende mogelijkheid is om in de voorkant van het proces in te grijpen, anders dan via het signalerend toezicht en de archiefwettelijke sanctiemogelijkheden van de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (aanwijzing en bestuursdwang). Een en ander vergt een grote mate van afstemming tussen beide ministeries waar het om toezicht- en beleidsinterventie gaat.

Het toezicht op de naleving van de archiefwetgeving bij de lagere overheden is opgedragen aan Gedeputeerde Staten in de provincies die daartoe provinciale inspecteurs hebben aangesteld. Er is geen overlap in taken tussen Erfgoedinspectie en de provinciale inspecties. Afstemming is wel gewenst om het principe te waarborgen dat het toezicht in vergelijkbare gevallen tot een vergelijkbare oordeelsvorming komt.

Belanghebbenden zijn de organen van de overheid, het openbaar archiefwezen, de burger (als staatsburger, als afhankelijke burger en als klant). In toenemende mate gaan marktpartijen een rol spelen, met name waar het om het uitbesteden van diensten en het faciliteren van archiefruimten gaat.

3 Samenstelling van het veld en nalevingsgedrag

Het veld waarover de Sector Archieven toezicht houdt bestaat uit de Hoge Colleges van Staat, de departementen inclusief buitendiensten en agentschappen, de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke zelfstandige bestuursorganen, de organen van de PBO en het rechtswezen. Het gaat om in totaal ca vierhonderd archiefwettelijke zorgdragers en enkele niet gekwantificeerde clusters rechtspersonen met enig openbaar gezag, zoals notariaat en het bijzonder onderwijs. De genoemde zorgdragers omvatten een veelvoud aan organisaties en organisatieonderdelen. Het aantal inspectiepunten bedraagt naar schatting meer dan vijfduizend. Het veld is te karakteriseren als heterogeen, zowel in aard als in omvang van organisaties.

Het nalevingsgedrag is medebepalend voor de uitkomsten van de risicoanalyse en de in te zetten instrumenten. In bijlage 1 geven we een indicatie van het nalevingsgedrag langs de lijnen van de Tafel van

elf.³ Het gaat hier om een –redelijk betrouwbare- indruk die de inspectie heeft van het nalevingsgedrag. De komende jaren zullen wij het nalevingsgedrag systematischer analyseren.

Het belangrijkste dat uit de analyse van het nalevingsgedrag naar voren komt is dat bereidheid tot naleving sterk samenhangt met de afweging in hoeverre men zelf de voordelen van naleving inziet. Enerzijds heeft dat te maken met de betekenis die men toekent aan een deugdelijke informatievoorziening, anderzijds met de kwaliteit en toepasbaarheid van de regelgeving.

Een andere waarneming is dat de bereidheid tot naleving samenhangt met de mate waarin men zich 'overheidsorgaan' voelt. Bij privaatrechtelijke ZBO's lijkt dat veel minder het geval dan bij de overige groepen.

Tot slot bestaat het beeld dat de knelpunten in de informatievoorziening door het toezicht vrijwel altijd aan het licht komen, waarbij het vrijwel altijd om structurele gebreken gaat. De sanctiekans en –ernst wordt beperkt geacht. Het openbaar maken van rapportages heeft echter wel het effect van een sanctie (positief of negatief).

4 Uitgangspunten risicoanalyse en programmering

Op basis van de analyse van het nalevingsgedrag en onze inspectie-ervaringen kiest de sector Archieven voor de volgende uitgangspunten:

1. Er is veelal sprake van structurele gebreken die niet in korte tijd kunnen worden verbeterd. De inspectie richt zich om die reden voor een periode van steeds drie jaar op een aantal hoofdthema's.
2. Een goede naleving van regels wordt bevorderd door een informatievoorziening die goed is georganiseerd. Het toezicht richt zich dan ook met name op die aspecten die bijdragen aan een verbetering van die organisatie.
3. De zorgdrager wordt primair op zijn verantwoordelijkheid voor goed beheer aangesproken en wordt gestimuleerd tot zelf handelen.
4. De inspectie streeft naar het overschakelen op systeemtoezicht waar zorgdragers zelf in voldoende mate op naleving sturen.
5. Het is noodzakelijk dat de inspectie na geconstateerde tekortkomingen voldoende en voldoende lang druk houdt om daadwerkelijke naleving te bevorderen.

5 Opzet en methodiek risicoanalyse

In deze risicoanalyse kiezen we voor een benadering vanuit de aspecten van beheer en vanuit de objecten van toezicht.

Aspecten van beheer

Ter bepaling van de hoofdthema's maken we onderscheid in risicogebieden op basis van aspecten van beheer. Voor de periode 2007 t/m 2009 hebben wij drie risicogebieden benoemd die op basis van de beschikbare gegevens de komende jaren de hoogste prioriteit vragen. In 2009 vindt dan weer een afweging plaats van de drie dominante risicogebieden voor de periode 2010-2012.

³ Tafel van elf, Expertisecentrum Rechtshandhaving, Ministerie van Justitie, Den Haag 2004.

Volledigheidshalve zij vermeld dat dit geen uitgekristalliseerde indeling in risicogebieden is. Het gaat hier om een voorlopige maar zeer werkbaar indeling, vooral gebaseerd op de analyses zoals deze in de meest recente jaarlijkse verslagen zijn gemaakt. De systematiek zal de komende jaren verder worden uitgewerkt.

Objecten van toezicht

Als tweede invalshoek hebben we gekeken naar de risico's in termen van nalevingsgedrag van de objecten van toezicht. Op basis daarvan hebben we een onderscheid gemaakt in twee groepen, die we op verschillende wijze gaan benaderen. Bij de departementen relateren we de risicogebieden aan de concrete verbeteracties die door de departementen in gang worden gezet. Daarbij is het maken van een nadere weging niet zo praktisch. Wij gaan zo goed mogelijk de verbeteracties monitoren. Bij de overige zorgdragers hebben we voor de risicogebieden een nadere analyse gemaakt. Binnen die groep hebben we eveneens een nader onderscheid in groepen gemaakt, gerelateerd aan hun nalevingsgedrag.

Uitwerking weging

Binnen de risicogebieden onderscheiden we risicofactoren, de feitelijke gevaren zoals wij die zien. Voor iedere risicofactor bestaan zogenaamde indicatoren, waaraan gezien kan worden dat de zaken niet zijn of gaan zoals het hoort. De risicoanalyse is bedoeld om te kunnen bepalen op welke indicatoren we ons gaan richten. Daarom geven we per indicator aan hoe vaak hij voorkomt en hoe ernstig we het vinden (kans maal effect). Het risico is dan het product van weging en frequentie. Ten slotte hebben we per indicator nog mogelijke acties opgenomen.

B RISICOANALYSE 2007

6 Bepaling en weging van de risicogebieden

De risicogebieden voor 2007 t/m 2009 zijn:

1. Sturing
2. Digitalisering
3. Overbrenging

Voor een toelichting op deze gebieden zie bijlage 2.

Hoewel beleid en sturing primaire voorwaarden voor goed beheer zijn, zijn alle drie gekozen gebieden in termen van risico's gelijkwaardig aan elkaar. In de praktijk kennen we de drie onderscheiden risicogebieden dan ook een gelijk gewicht toe, terwijl er sprake is van een nauwe samenhang tussen die gebieden. Zonder goede sturingsfunctie loopt een succesvolle digitalisering grote risico's. Zonder goed digitaal archiefbeheer komt de overbrenging op termijn in groot gevaar. Op al deze drie gebieden zal een zeker basisoniveau bereikt moeten worden. Ten aanzien van digitalisering en overbrenging kan de inspectie daarbij terugvallen op concrete regelgeving. Ten aanzien van de sturingsfunctie is dat slechts beperkt mogelijk. Dat is mede bepalend voor de inzet van instrumenten.

7 Nadere uitwerking departementen

De nota *Informatie op orde*⁴ die het Kabinet in juni 2006 aan de Kamer presenteerde bevat acht actielijnen om de informatievoorziening bij de departementen structureel op een hoger plan te brengen. Daarmee reageert het Kabinet op de knelpunten die de inspectie de laatste tien jaar onder de aandacht heeft gebracht. In die plannen staan de door ons gedefinieerde risicogebieden centraal. Drie actielijnen vallen expliciet samen met de door ons geprioriteerde risicogebieden:

- Actielijn 2: het inrichten van een controlfunctie bij de departementen (risicogebied sturing)
- Actielijn 3: digitalisering en het ontwikkelen van een baseline (risicogebied digitalisering en sturing)
- Actielijn 6: achterstanden in overbrengen wegwerken (risicogebied overbrenging)

De focus van de inspectie zal de komende jaren liggen op de realisatie van deze drie actielijnen. Concreet betekent dat voor 2007:

- Monitoren van de aanpak en uitvoering van de bedoelde actielijnen.
- Toetsen of de conceptbaseline alle archiefwettelijke eisen in voldoende mate afdekt en toetsen op een effectieve inrichting van een controlfunctie voor de informatievoorziening.
- Toetsen van de realisatie van het project om de achterstanden in bewerking en overbrenging van departementale archieven weg te werken (dit is een reeds lopend project).

⁴ Ministerie van BZK en Ministerie van OCW, *Informatie op orde. Kabinetsvisie op vindbare en toegankelijke overheidsinformatie*, september 2006.

8 Nadere uitwerking overige zorgdragers

We onderscheiden de groep overige zorgdragers in twee groepen. De ene groep bestaat uit de publiekrechtelijke organen (met uitzondering van de departementen), de tweede groep wordt gevormd door de privaatrechtelijke zelfstandige bestuursorganen. Het onderscheid is relevant omdat de twee groepen een verschillend nalevingsgedrag vertonen. Bovendien vallen de privaatrechtelijke organen slechts voor wat betreft hun openbaargezag taken onder de werking van de Archiefwet 1995. De context om de naleving te beoordelen verschilt daardoor zodanig dat het onderscheid relevant is.

Geprioriteerde risicofactoren

Binnen de risicogebieden sturing, digitalisering en overbrenging hebben we elf risicofactoren onderscheiden waarvan we het risico als hoog tot zeer hoog beoordelen, te weten:

Risicogebied	Risicofactor	Risico
Sturing	Onduidelijkheden in verantwoordelijkheden en bevoegdheden.	Zeer hoog
	Gefragmenteerd beleid, geen samenhang in beheer	Hoog
	Geen prioriteitstelling, geen mogelijk tot sturing op resultaat.	Hoog
	Ondeskundig beheer	Zeer hoog
Digitalisering	Geen samenhang tussen het beheer van het papieren archief en het beheer van het digitale archief.	Zeer hoog
	Het ontbreken van digitaal archiefbeheer.	Zeer hoog
	Geen rekening houden met de archiefwettelijke eisen bij het ontwerp en de bouw van applicaties en software.	Zeer hoog
Overbrenging	Geen (volledige) voorzieningen op het gebied van materieel beheer.	Hoog
	Geen (volledig) selectie-instrumentarium.	Zeer hoog
	Onvoldoende selectie- en bewerkingsdeskundigheid en/of capaciteit.	Zeer hoog
	Geen planning voor bewerking en overbrenging.	Hoog

Deze factoren sluiten elkaar overigens niet geheel uit, maar onderscheiden zich vooral door een verschil in vertrekpunt.

We hebben ervoor gekozen hieruit voor het komende jaar vijf factoren te selecteren, waarin alle drie gebieden zijn vertegenwoordigd. Deze vijf factoren zijn in bovenstaande tabel in vet weergegeven. Inzet op alle factoren zou leiden tot een te gefragmenteerde inzet van de schaarse capaciteit en onvoldoende rendement opleveren. De keuze is gebaseerd op het door ons ingeschatte risico.

In bijlage 3 hebben wij de vijf geselecteerde risicofactoren verder uitgewerkt in een tabel. Daarbij hebben we per factor één of meer risico-indicatoren aangegeven. Aan iedere risico-indicator hebben we een weging toegekend, waarbij 4 staat voor zeer ernstig, 2 voor ernstig en 1 voor bedenkelijk. Van iedere indicator hebben we, op grond van de uitkomsten van onze jaarlijkse vragenlijst, ook aangegeven hoe vaak hij voorkomt. Hierbij hebben we een onderscheid gemaakt tussen de uitkomsten voor de publiekrechtelijke organisaties enerzijds en de privaatrechtelijke zbo's anderzijds. De weging van een indicator en de frequentie waarmee hij optreedt hebben wij vervolgens met elkaar in relatie gebracht, zodat iedere indicator, ten behoeve van een nadere prioritering, een getalswaarde heeft gekregen. Tenslotte hebben wij per risicofactor een aantal mogelijke acties uitgewerkt.

Bijlage 1 Nalevingsgedrag

<i>Spontane naleving</i>	
Bekendheid met regelgeving	De omvang van de regelgeving is beperkt. De bekendheid met de regelgeving is gemiddeld genomen voldoende, met uitzondering van de privaatrechtelijke ZBO's en de PBO-organen, waar de score lager is.
Kosten en baten	De afweging tussen kosten en baten hangt nauw samen met de voordelen van een goede informatievoorziening die men voor de eigen organisatie ziet. Waar men dat zo ervaart vormen de kosten van naleving in het algemeen geen overwegende belemmering. Voor zover men de baten van naleving niet ziet, acht men de kosten van naleving hoog, de baten van naleving laag, en is de neiging sterk de regels niet na te leven. Een voorbeeld hiervan vormt het voorzien in een adequate archiefruimte. Ook hier scoren de ZBO's en de PBO-organen gemiddeld lager dan de overige groepen.
Mate van acceptatie	Spontaan nalevingsgedrag neemt toe voor zover zorgdragers de regelgeving als ondersteuning van de eigen doelstellingen kunnen benutten. Dit gaat op voor de meeste groepen zorgdragers, met uitzondering van een grote groep privaatrechtelijke ZBO's en de PBO-organen. Hier wordt de regelgeving vaak ervaren als niet zinvol, lastig uitvoerbaar en leidend tot veel administratieve overlast.
Normgetrouwheid	Privaatrechtelijke ZBO's en PBO-organen voelen zich als organisaties op afstand veel minder op 'goed overheidsgedrag' aangesproken en ervaren de opgedragen regels veelal als niet zinvol.
Niet overheidscontrole	De burger speelt hierin een rol waar het gaat om openbaarheid van overheidsinformatie (WOB), privacy (WBP) of onzorgvuldig beheer van over hen vastgelegde informatie (via Ombudsman of Raad van State). Bij de ministeries komt interne controle en de rol van de auditdiensten de laatste paar jaar sterker in de belangstelling te staan waar het de informatievoorziening betreft. Certificering in de informatievoorziening speelt in het algemeen een marginale rol.
<i>Handhaving</i>	
Meldingskans	Waar een burger een klacht heeft over de informatievoorziening kan deze naar de Ombudsman of Raad van State. Deze mogelijkheid dat deze feiten aan de inspectie worden gemeld worden klein geacht.
Controlekans	Jaarlijks dienen zorgdragers digitaal opgave te doen van de staat van hun archiefbeheer. De controlekans wordt daarmee als redelijk hoog ervaren, zij het niet als een zwaar middel. De fysieke controlekans wordt als lager beoordeeld (door een aantal ook als té laag).
Detectiekans	Men ervaart de kans als redelijk groot dat bij een inspectie het niet naleven van regels daadwerkelijk wordt geconstateerd. Het gaat hier vaak om gebreken in structurele voorzieningen die bij een inspectie vrijwel altijd aan het licht komen. In die zin zal men de detectiekans als redelijk groot ervaren.
Selectiviteit	Geïnspecteerden zullen de kans dat overtreding leidt tot inspectie niet als groot ervaren. De nu ingezette systematiek van risicoanalyse zal hierin in de komende jaren zeker verandering kunnen brengen.
Sanctiekans en sanctie-ernst.	De inspectie heeft geen formele sanctiebevoegdheden maar maakt alle inspectierapportages wel actief openbaar. Het openbaar maken van een overtreding wordt, denken wij, als sanctie geïnterpreteerd en afhankelijk van het inhoudelijk oordeel als ernstig opgevat. De minister heeft formele sanctiebevoegdheden (aanwijzing en bestuursdwang). De kans op een dergelijke sanctie wordt als nihil beoordeeld.

BIJLAGE 2 Risicogebieden 2007 - 2009

Sturing

Beleid en sturing zijn bepalende factoren voor de kwaliteit van de informatievoorziening in brede zin. Zonder voldoende sturing is het risico groot dat de informatievoorziening zal desintegreren en dat erfgoed verloren gaat. Dat is ook de conclusie uit ons rapport *Een dementerende overheid?*. Beleid en sturing zijn nodig om de vereiste strategische keuzes te maken en door te voeren met als doel de informatievoorziening te moderniseren en op peil te houden. In die zin zijn sturing en beleid nauw verbonden met digitalisering, want noodzakelijk om de risico's bij digitaal beheer te minimaliseren en een kans om de informatievoorziening door digitalisering structureel te verbeteren. Die impuls kan niet alleen van onderaf komen.

Digitalisering

In het rapport *Een dementerende overheid?* hebben wij een aantal specifieke risico's benoemd die ontstaan wanneer het digitaal archiefbeheer niet op orde is. Die hebben te maken met de aanwezigheid, betrouwbaarheid en beschikbaarheid van digitale documenten. Wanneer dat beheer niet op orde is, kan informatie verloren raken, of onbedoeld in de openbaarheid komen, niet juist interpreteerbaar zijn of niet terug te vinden. Een belangrijk risico is ook dat informatie niet in samenhang geraadpleegd kan worden en dat afzonderlijke informatiegebieden ontstaan zonder onderlinge relatie. Dat bemoeilijkt de uitvoering van de primaire taken van een organisatie, het vermogen verantwoording af te leggen en het veilig stellen van informatie als erfgoed.

Overbrenging

De achterstanden in bewerking en overbrenging bij de centrale overheid zijn zoals bekend groot. De capaciteit die nodig is om deze weg te werken kan ten koste gaan van de inzet op reguliere werkzaamheden en op de aandacht die nodig is voor de digitalisering. Het voortbestaan van achterstanden brengt dus risico's met zich mee voor de kwaliteit van het archiefbeheer. Omgekeerd bestaat het risico dat (terechte) aandacht voor digitalisering en dagelijkse werkzaamheden er toe leidt dat achterstanden niet worden aangepakt. Het (gebleken) risico is dan groot dat overheidsarchieven veel later dan de wetgever heeft beoogd, als erfgoed voor de burger beschikbaar komen. Daarmee loopt ook het behoud van die archieven risico's omdat de wettelijke voorzieningen voor duurzame bewaring uitgaan van een bewaartermijn van maximaal twintig jaar in een archiefruimte.

Bijlage 3 Risicotabel overige zorgdragers

Risicogebied sturing					
Risicofactor	Risico-indicator	Weging	Frequentie	Risico (WxF)	Mogelijke actie(s)
Onduidelijkheden in verantwoordelijkheden en bevoegdheden.	De organisatie heeft geen beheersregels.	2 1	Pub 44% Priv 65%	8,8 hoog 6,5 aanzienlijk	<ol style="list-style-type: none"> 1. SC voorstellen aanwijzing te geven aan zorgdragers die geen beheersregels hebben. 2. Via inspectie toetsen op het feitelijk naleven van de beheersregels. 3. Best practices op het gebied van vastlegging verantwoordelijkheden verzamelen en publiceren.
	De organisatie heeft de verantwoordelijkheden voor het archiefbeheer niet of onvoldoende vastgelegd.	2	Pub 50% Priv 61%	10 hoog 12,2 hoog	
Ondeskundig beheer	Tekort aan personeel voor de uitvoering van de documentaire informatievoorziening.	4	Pub 14% Priv 13%	5,6 aanzienlijk 5,2 aanzienlijk	<ol style="list-style-type: none"> 4. Norm voor kwaliteit en kwantiteit personeel ontwikkelen. 5. Aspectinspecties op dit gebied uitvoeren. 6. Zorgdragers die aangeven niet te beschikken over deskundig personeel individueel hierop aanspreken. 7. Ronde tafel organiseren rond een succesvolle medewerker DIV.
	Geen professioneel opgeleid div-personeel aanwezig.	4	Pub 26% Priv 84%	10,4 hoog 33,6 zeer hoog	

Risicogebied digitaal archiefbeheer

Risicofactor	Risico-indicator(en)	Weging	Frequentie	Risico (WxF)	Mogelijke actie
Geen samenhang tussen het beheer van het papieren archief en het beheer van het digitale archief.	Het ontbreken van een correcte en breed gedragen en -begrepen definitie van het begrip archiefbescheiden, waarin expliciet ook digitale archiefbescheiden zijn inbegrepen.	4	?	zeer hoog	8. Een aantal vastgestelde beheersregels toetsen op de aanwezigheid van een 'digitale paragraaf'. 9. Via presentaties, door voorlichting en bij inspecties aandacht vragen voor maatregelen om tot samenhangend beheer van informatie te komen. 10. Op grond van de in onze inspecties verantwoordingsinformatie blootgelegde knelpunten en risico's verdere inspectieacties ondernemen. 11. Ronde tafel organiseren met het veld over de definitie van het begrip archiefbescheiden en de grijze gebieden. 12. Druk uitoefenen op DCE om tot beleidsregels te komen., 13. Zorgdragers die aangeven niet te beschikken over een structuurplan individueel hierop aanspreken. 14. Mate van succes van digitaliseringsprojecten onderzoeken. 15. Aspectinspecties naar keteninformatie uitvoeren.
	Het ontbreken van een organisatiebreed structuurplan waarin de documentaire neerslag van de uitvoering van de werkprocessen is opgenomen, of deze nu digitaal is of papier.	1	Pub 65% Priv 60%	6,5 aanzienlijk 6 aanzienlijk	

Risicogebied overbrenging

Risicofactor	Risico-indicator(en)	Weging	Frequentie	Risico (WxF)	Mogelijke actie
Geen (volledig) selectie-instrumentarium.	Geen selectielijst	2	Pub 34% Priv 97%	6,8 aanzienlijk 19,4 zeer hoog	16. Inspecties verrichten naar de aanwezigheid en implementatie van selectielijsten. 17. Zorgdragers die nog niet beschikken over een vastgestelde selectielijst gericht aansporen tot actie. 18. Onderzoek naar volledigheid vastgestelde en vast te stellen selectielijsten. 19. Onderzoek doen naar steeds terugkerende knelpunten rond de opstelling en vaststelling van selectielijsten. 20. Verbetervoorstellen in archiefwettelijke procedure monitoren en beoordelen.
	Geen volledige selectielijst	1	Pub 35% Priv 11%	3,5 aanzienlijk 1,1 laag	
	De selectielijst wordt niet gebruikt.	2	Pub 4% Priv 33%	0,8 laag 6,6 aanzienlijk	
Geen planning voor bewerking en overbrenging.	Geen of een onvolledig bestandsoverzicht	2	Pub 45% Priv 54%	9 hoog 10,8 hoog	21. SC voorstellen aanwijzing te geven aan zorgdragers die geen bestandsregistratie hebben. 22. Een aantal bestandsregistraties toetsen op actualiteit en volledigheid. 23. Monitoren van de inventarisatie van achterstanden in de overbrenging bij zbo's. 24. Door voorlichting bij zorgdragers aandringen op planmatige bewerking en overbrenging. 25. Bij openbare archiefbewaarpplaatsen vh Rijk aandringen op structurele afspraken met zorgdragers over bewerking en overbrenging. 26. Via aspectinspecties planmatige bewerking en overbrenging toetsen.
	Geen planning voor de bewerking en overbrenging	1	Pub 61% Priv 97%	6,1 aanzienlijk 9,7 hoog	
	Geen overleg met de toekomstige beheerder	1	Pub 35% Priv -	3,5 aanzienlijk laag	